

Advento užduotis

Taigi kokią užduotį gauname per adventą ?

Adventas yra tarsi nėštumo laikas. Kaip ir Mergelė Marija laukiame Jėzaus gimimo. Laukdami trokštame, kad Jis vėl būtų pirmoje vietoje mūsų širdyse. Kaip ir gavėnia adventas yra atsivertimo , atgailos laikas, maldos laikas.

Skaitydamos dykumos tėvų mintis radau tris punktus , kurie gali apšviesti mūsų adventą.

Jaunuolis klausia tėvelio Antano: „ Ką turiu daryti, kad patikčiau Dievui? „ senolis atsako: „ Ką tau liepsiu tą ir daryk: Kur tik eitum visuomet turėk Dievą prieš akis. Ką tik darytum, prisimink Šv. Raštą. Ir kur be gyventum , nesikilnok greitai. Laikykis tų trijų patarimų ir būsi išgelbėtas.“

Vienuolis Antanas nusako trumpai visą dvasinį kelią.

1. „ Kur tik eitum visuomet turėk Dievą prieš akis.“

Antanas kalba apie nuolatinę maldą. Malda yra paprastas meilės kupinas žvilgsnis į Dievą. Šiam vienuoliui esminis dalykas yra – gyventi nuolat su Dievu. Tame yra išganymas. Šv. Pranciškus Salezas sako: „ Krikščionys daugiausia daro nuodėmių dėl to, kad per mažai gyvena Dievo akivaizdoje.“ Jei gyvename Dievo meilėje, tai ir elgiamės pagal Jo meilę. Dažnai mūsų klaidos kyla iš mūsų išsiblašymo. Toliau Šv. Pranciškus Salezas sako, kad yra dvi priemonės, kad taptume dvasingais , tai yra šventais žmonėmis: a) Ištikimybė vidinei maldai. b) Gyventi Dievo akivaizdoje. Kitaip tariant – skirti reguliariai laiko maldai ir stengtis , kuo dažniau prisiminti Dievą dienos eigoje.

Augame antrame punkte, jei pasiryžtame įgyvendinti pirmą. Per Dievui skirtą laiką, mes priprantame gyventi su Juo, galvoti apie Jį.

Šv. Teresė Avilietė sako: „ Melstis, tai ne tiek daug galvoti apie Dievą, kiek daug mylėti. „ Malda nėra krikščioniška joga, kur siektume susikaupimo, nei mąstymas apie Dievą ar savo gyvenimą, nei pajautimas gražių jausmų Dievui. Tai nereikia, kad maldoje nereikia susikaupti, apmąstyti, pajauti – visa tai gerai, bet svarbu esmė, o esmė yra meilė. Kaip galvojate, kas daugiausiai dirba maldoje? Protas, kuris išanalizuoja viską ? Vaizduotė, kurios dėka išjaučiame viską ? Emocijos ? Valia! Ne jausmais, bet valia pasirenkame mylėti. Valios pastangomis pasiryžtu mylėti ir daryti viską, kad kitas būtų laimingas. Patyrinėkite ir atsakykite sau, kas yra mano maldos esmė: susikaupimas, gražūs jausmai, gražios mintys ? O jei nepasiekiu šios būsenos, tai galvoju, kad mano malda niekam tikusi? Ar išdrįsi sutikti, kad pirmiausia malda – tai Dievo darbas manyje.

Paklausk savęs, kodėl skiriame laiko maldai? Tam, kad visą dienos laiką gyventume su Dievu. Tai ir yra šventumas, kai visą savo gyvenimą gyvenu su Dievu. Evangelijoje Jėzus mus drąsina: „ Pasilikite mano meilėje. „

Girdėjau istoriją apie vienuolyną, kur buvo išrinktas naujas abatas. Išoriškai vienuolynas klestėjo. Tačiau abatas jautė, kad vienuoliai gyveno savo vienuolinį pašaukimą paviršutiniškai. Jis prašė jų kuo dažniau nutraukti minutei savo darbą ir paadoruoti Dievą savo širdyje. Po kurio laiko šis vienuolynas radikaliai pasikeitė.

Mums geras pavyzdys, kviečiantis kuo dažniau mintimis palikti savo veiklą ir su meile žiūrėti į Viešpatį.

2. *Ką tik darytum prisimink Šventą Raštą.*

Gyventi Dievo akivaizdoje tai būtų tarsi mūsų gyvenimo spalva, vidinė nuotaika. Bet, kaip priimti sprendimus pagal Dievą? Vienuolis Antanas ragina mus visus sprendimus priimti pagal Šventąjį Raštą. Šventas Raštas leidžia mums pažinti Dievą ir Jo valią. Jis yra mano vidinis kompasas. Štai dėl šios priežasties ir reikia skirti laiko ne tik skaitymui bet ir suvirškinimui. Turime skirti ypatingą dėmesį Evangelijai, kuri yra šerdis Šventame Rašte. Turėtume ją žinoti atmintinai. Tada ir sprendimus priimsime pagal ją.

3. *Kur be gyventum greitai nesikilnok.*

Dykumos tėvai nemažai kalba apie tuos vienuolius, kurie grįžta į pasaulį arba bent yra gundomi. Šv. Benedikto regula taip pat kalba apie nestabilius vienuolius, kurie keliauja iš vienuolyno į vienuolyną. Šv. Benediktas griežtai smerkia tą nepastovumą. Jėzus skatina ištikimybę iki galo, „ savo ištverme išgelbėsite savo gyvybę.“

Taigi adventas – tai gražus, atsigailinimo laikas, jei tik imamės priemonių artintis prie Viešpaties. Atnaujinkime savo troškimą duoti Viešpačiui pirmą vietą savo gyvenime ir visame kame vykdyti Jo valią, kurią Jis mums rodo savo Žodyje.